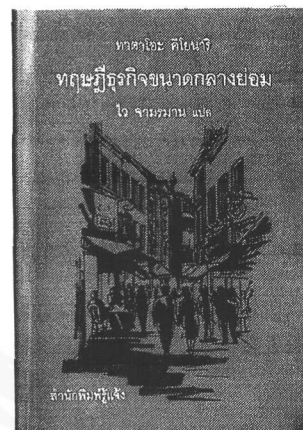

ชื่อหนังสือ **ทฤษฎีธุรกิจขนาดกลางย่อม**

ผู้แต่ง ทาดาโอะ คิโยนาริ

ผู้แปล ไว จามรมาน

สำนักพิมพ์ รู้แจ้ง ปี 2542.

ประเทศญี่ปุ่นได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ ปัจจัยหนึ่งเป็นเพราะเศรษฐกิจญี่ปุ่นมีวิสาหกิจขนาดกลางเล็ก (Small and Medium Enterprises-SMEs) ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพจำนวนมาก ประกอบกับนโยบายการส่งเสริมจากภาครัฐที่มีคุณภาพ ทำให้ญี่ปุ่นมีรากฐานอุตสาหกรรมที่แข็งแกร่ง เพิ่มรายได้ประชาชาติเป็นเท่าตัวภายในระยะเวลาอันสั้น

หนังสือ “ทฤษฎีธุรกิจขนาดกลางย่อม” ซึ่งเขียนโดยศาสตราจารย์ ทาดาโอะ คิโยนาริ ซึ่งเชี่ยวชาญด้านธุรกิจแนวหน้าท้องถิ่น ซึ่งได้กล่าวถึงประสบการณ์ธุรกิจขนาดกลางย่อมของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นผลจากการที่ได้สำรวจวิจัยเชิงประจักษ์มาเป็นเวลานาน

ในหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึง แนวคิดพื้นฐานของ SMEs ญี่ปุ่น เหตุผลในการดำรงอยู่ของ SMEs ในสังคมผลิตภัณฑ์ (อุตสาหกรรมการค้า การบริการ ฯลฯ) สถานภาพปัจจุบันของ SMEs นโยบายการส่งเสริม SMEs ตลอดจนการบริหารจัดการธุรกิจของ SMEs

ในด้านเหตุผลการสนับสนุน SMEs จะก่อให้เกิดระบบการแข่งขันที่สมบูรณ์ การส่งเสริม SMEs จึงนโยบายสำคัญในการป้องกันการผูกขาดอย่างหนึ่ง และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

SMEs ซึ่ง SMEs กลยุทธ์ซึ่งมีเทคโนโลยี และบุคลากรที่มีคุณภาพ ซึ่งเรียกว่า “ธุรกิจเวนเจอร์” นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงอุตสาหกรรมแนวหน้าท้องถิ่น ซึ่งเรื่องนี้ศาสตราจารย์คิโยนาริมีความเชี่ยวชาญอย่างสูง และน่าจะนำมาใช้ในกรณีของประเทศไทยได้ ในด้านการบริหารจัดการของ SMEs ผู้เขียนได้กล่าวถึงการปฏิรูปตนเอง การสร้างเครือข่าย การเงิน และการลงทุนในธุรกิจเวนเจอร์ใหม่

โดยสรุปแล้ว หนังสือเล่มนี้ เป็นเรื่องสำหรับผู้ศึกษา SMEs น่าจะศึกษา ทำให้เราเข้าใจได้ว่าลักษณะที่สำคัญของ SMEs ญี่ปุ่น คือ จิตสำนึกในการแข่งขันและพึ่งพาตนเองสูง และมีความพยายามในการปรับปรุงเทคนิคการจัดการและเทคโนโลยีตลอดเวลา

นอกจากนั้นในบันทึกผู้แปลได้กล่าวสรุปถึงความเห็นของผู้แปลที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางย่อมของไทย และเสนอความคิดความสำคัญของบทบาทธุรกิจขนาดกลางย่อมสำหรับประเทศไทยไว้เด่น

“มักจะกล่าวว่าไม่มีประเทศที่ตระหนักและเข้าใจสาระสำคัญของธุรกิจขนาดกลางย่อม ที่เป็นแรงผลักดันให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นพัฒนาได้สำเร็จ แนวทางที่ประเทศกำลังพัฒนามักใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้นมี 2 แนวทางด้วยกัน คือ แนวทางแรกเป็นการสร้างอุตสาหกรรมสมัยใหม่โดยใช้ทุนของรัฐหรือจากการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ อีกแนวทางหนึ่ง คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางย่อม ซึ่งมีจำนวนมากให้เป็นกำลังสำคัญของภาคเศรษฐกิจ ทั้ง 2 แนวทางจะต้องประสบความสำเร็จได้ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าสามารถพัฒนาไปสู่การส่งออกได้สำเร็จหรือไม่”

นอกจากนั้นยังได้เสนอแนะความเห็นการแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมขนาดกลางย่อมในลักษณะภาพรวมโดยการกำหนดโครงสร้างอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมขนาดกลางย่อม ซึ่งสามารถสนับสนุนกันและกัน โดยมีอุตสาหกรรมเครื่องจักรเป็นพื้นฐาน และสามารถผลิตสินค้าที่มีความต้องการมากขึ้นเมื่อรายได้เพิ่ม พร้อมทั้งสามารถกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพผลความเชื่อมโยง และเปิดโอกาสให้เกิดความสามารถในตนเองที่จะสร้างกลยุทธ์แบบใหม่ขึ้นมา ผู้แปลได้กล่าวว่าการกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมเปรียบเสมือนการออกแบบระบบและโครงสร้างอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ ซึ่งจะต้องเริ่มมาจากการสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางย่อม และผู้แปลได้ลงท้ายในหนังสือไว้ว่า “คงจะไม่มีอะไรเกินฝัน หากจะเริ่มตั้งวันนี้”

สุรชัย ธรรมทวีธิกุล